

[Prima Pagină](#) > ... > [Proceduri Judiciare](#) > [Cauze Civile](#) > [Termene Procedurale](#) > Slovenia

Termene procedurale

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Slovenia

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

În conformitate cu dreptul procedural sloven, un termen este o perioadă de timp delimitată de două momente - începutul și sfârșitul perioadei de timp - pe parcursul căreia un anumit act de procedură poate fi efectuat sau, în mod excepțional, nu poate fi efectuat.

Dreptul sloven recunoaște diferite termene:

- termene de fond și termene procedurale: termenele de fond sunt determinate de dreptul material pentru exercitarea drepturilor și sunt împărțite în termene de prescripție negative, la expirarea cărora un drept încetează de drept, și termene de decădere, atunci când un drept nu mai poate fi exercitat în cazul în care partea adversă formulează obiecții. Termenele procedurale sunt stabilite pentru îndeplinirea actelor de procedură;
- termene statutare și termene judiciare: termenele statutare și durata acestora sunt prevăzute prin lege în mod direct, în timp ce termenele judiciare sunt stabilite de o instanță judecătorească, luând în considerare toate circumstanțele unei cauze anume;
- termene care pot fi prelungite și termene care nu pot fi prelungite: termenele judiciare pot fi prelungite, în timp ce termenele statutare nu pot fi prelungite;
- termene subiective și termene obiective: termenele subiective încep atunci când o persoană eligibilă a aflat de un anumit eveniment sau a obținut posibilitatea de a efectua un act de procedură, în timp ce termenele obiective încep atunci când s-a produs o anumită circumstanță obiectivă;
- prescriere procedurală și termene orientative: la expirarea unui termen de prescripție procedural, un act de procedură pentru care se aplică termenul în cauză nu mai poate fi efectuat cu o consecință valabilă, în timp ce încălcarea unui termen orientativ nu are consecințe juridice directe.

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

În conformitate cu Regulamentul nr. 1182/71, prin „zi lucrătoare” se înțelege oricare zi, cu excepția zilelor de sărbători legale, a duminicilor și a sâmbetelor. Următoarele sărbători legale sunt desemnate ca zile nelucrătoare în Slovenia, prin Legea privind sărbătorile legale și zilele nelucrătoare în Republica Slovenia (Zakon o praznikih in dela prostih dnevih v Republiki Sloveniji; abreviată ZPDPD):

- 1 ianuarie - Anul Nou;
- 8 februarie - Prešeren Day, sărbătoarea culturală a Sloveniei;
- 27 aprilie - Ziua revoltei populare împotriva ocupației;
- 1 și 2 mai - Ziua Muncii;
- 25 iunie - Ziua Națională a Sloveniei;
- 1 noiembrie - Sărbătoarea Tuturor Sfinților;
- 26 decembrie - Ziua Independenței și Unității.

Zile nelucrătoare în Slovenia sunt, de asemenea:

- prima și a doua zi de Paști;
- 15 august - Adormirea Maicii Domnului;
- 31 octombrie - Ziua Reformării;
- 25 decembrie - prima zi de Crăciun.

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

Normele generale privind termenele procedurale în dreptul sloven sunt prevăzute de Codul de procedură civilă (Zakon o pravdnem postopku; abbreviated: ZPP). Articolele 110-112 și 116-120 din ZPP sunt direct aplicabile în cadrul procedurilor civile și, *mutatis mutandis*, în cadrul procedurilor necontencioase, de executare și securitate, precum și în procedurile de decontare obligatorie sau faliment ca urmare a insolvenței unei întreprinderi sau a lichidării acesteia.

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Dreptul sloven recunoaște numărarea civilă a termenelor, care presupune numărarea pe zile. Termenele sunt calculate în zile, luni și ani. În cazul în care un termen este exprimat în zile, ziua notificării sau comunicării unui act judiciar sau ziua în care s-a produs evenimentul de la care începe să curgă termenul nu este inclusă în termenul respectiv. Mai degrabă, prima zi a termenului este prima zi care urmează. Termenele care sunt exprimate în luni sau ani expiră la sfârșitul zilei din ultima lună sau ultimul an corespunzătoare datei la care a început termenul. În cazul în care nu există o astfel de zi în ultima lună, termenul expiră în ultima zi a acelei luni. În aceste cazuri, termenele încep în ziua în care s-a produs evenimentul – de la care se calculează termenul – (de exemplu, în cazul în care un act de procedură trebuie să fie efectuat în termen de un an de la notificarea sau comunicarea unui act, iar notificarea sau comunicarea a avut loc la 25 aprilie 2005, termenul expiră la 25 aprilie 2006). În cazul în care ultima zi a unui termen este o zi de sâmbătă, duminică, o zi de sărbătoare legală sau o altă zi nelucrătoare, definită ca atare în Legea privind sărbătorile legale și zilele nelucrătoare în Republica Slovenia (a se vedea punctul 2 de mai sus), termenul expiră în prima zi lucrătoare următoare. Zilele menționate mai sus nu au un efect asupra începerii și desfășurării procedurilor, întrucât termenul curge fără întrerupere și în aceste zile. O excepție de la această regulă este vacanța judiciară (între 15 iulie și 15 august), pe parcursul căreia un termen nu poate să înceapă să curgă; acesta începe în prima zi care urmează vacanței judiciare.

Evenimentele în urma cărora încep să curgă termene sunt, cel mai adesea, notificarea sau comunicarea unui act judiciar, o acțiune în instanță de către partea adversă sau un eveniment neprocedural.

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

În conformitate cu dreptul sloven, actele sunt notificate sau comunicate prin poștă, de către un executor judecătoresc, în cadrul unei instanțe sau în oricare alt mod prevăzut prin lege. În cazul în care un termen începe să curgă din momentul notificării sau comunicării, modalitatea de notificare sau comunicare a actelor nu are niciun efect asupra momentului în care începe să curgă termenul. Termenul începe să curgă atunci când notificarea sau comunicarea a avut loc efectiv sau atunci când se consideră că aceasta a avut loc în conformitate cu legea.

Notificarea sau comunicarea actelor este reglementată de articolul 132 și următoarele din ZPP. Articolele menționate din ZPP disting formele de notificare sau comunicare fără caracter personal (ordinare) de cele personale prin poștă, precum și de comunicarea sau notificarea prin canale electronice securizate, care poate fi, de asemenea, personală sau ordinară.

În cadrul notificării sau comunicării fără caracter personal a actelor (articolele 140 și 141 din ZPP), notificarea sau comunicarea este considerată ca fiind efectuată în ziua în care un agent procedural înmânează actele unui

destinatar la locuința acestuia sau la locul său de muncă. Dacă destinatarul nu poate fi găsit la domiciliu, actele pot fi înmânate unei persoane adulte din gospodăria respectivă. În cazul în care agentul procedural notifică sau comunică actele la locul de muncă al destinatarului, însă acesta nu este prezent la momentul notificării sau comunicării sau în cazul în care agentul procedural nu poate ajunge la persoana în cauză din cauza procedurilor de lucru de la locul de muncă, notificarea sau comunicarea este considerată ca fiind efectuată în momentul în care actele sunt înmânate unei persoane autorizate să accepte expedieri poștale sau unei persoane care este angajată la locul de muncă respectiv. În cazul în care destinatarul locuiește într-un centru de cazare, iar agentul procedural nu îl poate găsi la această adresă, actele sunt înmânate unei persoane care este autorizată să primească expedieri poștale pentru rezidenții săi. Termenul începe în ziua următoare notificării sau comunicării. În cazul în care această notificare sau comunicare nu este posibilă, agentul procedural lasă actele într-o cutie poștală la adresa de domiciliu a persoanei. Se consideră că notificarea sau comunicarea a fost îndeplinită în ziua în care actul a fost lăsat în cutia poștală. Dacă destinatarul nu deține o cutie poștală sau aceasta nu este utilizabilă, actele pot fi livrate instanței care a solicitat notificarea sau unui oficiu poștal local, afișându-se un aviz de notificare pe ușa locuinței cu menționarea locului de unde acestea pot fi ridicate. Notificarea sau comunicarea se consideră că a avut loc la data afișării pe ușă a avizului de notificare sau comunicare. Oficiul poștal păstrează actele timp de 30 de zile. În cazul în care destinatarul nu ridică actele în acest termen, actele sunt returnate instanței. În cazul în care actele trebuie să fie notificate sau comunicate unei entități juridice, înregistrată în registru, sau unui antreprenor individual, iar comunicarea sau notificarea nu este posibilă la adresa entității înregistrate în registru, notificarea sau comunicarea actelor este efectuată lăsând actele sau avizul de notificare la adresa înregistrată în registru, cu condiția ca această adresă să existe efectiv.

Notificarea sau comunicarea personală (articolele 142 și 143 din ZPP) se efectuează atunci când notificarea sau comunicarea se referă la o acțiune, la o hotărâre judecătorească împotriva căreia este permisă o cale de atac sau o cale de atac extraordinară, la un ordin de plată pentru taxa judiciară pentru depuneri în temeiul articolului 105a din ZPP, la o invitație de participare la o audiere de soluționare sau la prima audiere principală. Alte acte sunt notificate sau comunicate personal doar în cazurile prevăzute de lege sau în cazul în care instanța consideră că acest lucru este necesar deoarece actele sunt în original sau pentru un alt motiv care necesită mai multă atenție. Termenul începe să curgă în ziua următoare notificării sau comunicării. Termenul poate expira într-o zi nelucrătoare, caz în care termenul nu este prelungit până în următoarea zi lucrătoare.

În cazul în care trebuie efectuată notificarea sau comunicarea personală directă, însă aceasta nu este posibilă, agentul procedural poate lăsa actul într-o cutie poștală sau poate afișa pe ușa principală a locuinței un aviz de primire de acte, care prevede termenul de 15 zile în care destinatarul poate să ridice actele de la oficiul poștal local, atunci când s-a încercat notificarea sau comunicarea prin poștă, sau de la instanța care a dispus notificarea sau comunicarea. Notificarea sau comunicarea este considerată efectuată în momentul în care destinatarul ridică actele de la oficiul poștal sau după 15 zile în cazul în care acesta nu ridică actele. În cazul în care destinatarul nu ridică actele, termenul începe să curgă în ziua următoare notificării sau comunicării sau datei când se consideră că aceasta a avut loc.

Notificarea sau comunicarea electronică a actelor poate fi efectuată prin mijloace electronice securizate. Sistemul de informații judiciare trimite automat actele la adresa de notificare sau comunicare înregistrată în cadrul acestuia sau la o adresă de e-mail securizată, prin intermediul unei persoane juridice sau fizice care efectuează notificarea sau comunicarea actelor prin mijloace electronice securizate ca activitate înregistrată, în temeiul unei autorizații speciale eliberate de Ministerul Justiției. Destinatarul trebuie să ridice actele în termen de 15 zile. Destinatarul descarcă actele din sistemul informatic făcând dovada identității sale prin mijloacele indicate, semnează electronic dovada notificării sau comunicării și o trimite expeditorului prin mijloace electronice securizate. Notificarea sau comunicarea este considerată a fi avut loc la data la care destinatarul acceptă actele electronice. În cazul în care actele nu sunt acceptate în termen de 15 zile, notificarea sau comunicarea este considerată ca fiind efectuată după expirarea acestei perioade de timp. Destinatarul trebuie să aibă posibilitatea de a lua cunoștință de conținutul actelor în termen de cel puțin trei luni de la expirarea perioadei de 15 zile de la primirea actelor electronice. Dacă destinatarul nu ridică actele, termenul începe să curgă în ziua următoare notificării sau comunicării sau datei când se consideră că aceasta a avut loc. Trebuie subliniat că, în pofida existenței unui temei juridic legal, notificarea sau comunicarea pe cale electronică nu este încă posibilă în procedurile judiciare civile sau comerciale, cu excepția procedurilor de executare, de insolvență și a celor în materie de carte funciară. În ceea ce privește utilizarea operațiunilor electronice, vă rugăm să consultați secțiunea „prelucrarea automată”.

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

Atunci când un termen este exprimat în zile, ziua notificării sau comunicării unui act judiciar sau ziua când a avut loc un eveniment de la care începe să curgă un termen nu este inclusă în termen; în schimb, prima zi a termenului este ziua următoare celei în care a avut loc notificarea sau comunicarea actului judiciar sau ziua următoare evenimentului.

Termenele care sunt exprimate în luni sau ani expiră la sfârșitul zilei din ultima lună sau ultimul an corespunzătoare datei la care a început termenul. În cazul în care nu există o astfel de zi în ultima lună, termenul expiră în ultima zi a acelei luni. În aceste cazuri, termenele încep în ziua în care s-a produs evenimentul de la care se calculează termenul (de exemplu, în cazul în care un act de procedură trebuie să fie efectuat în termen de un an de la notificarea sau comunicarea unui act, iar notificarea sau comunicarea a avut loc la 25 aprilie 2005, termenul expiră la 25 aprilie 2006).

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zilele calendaristice sau zilele lucrătoare?

În cazul în care un termen este exprimat în zile, aceasta înseamnă zilele calendaristice. Termenele curg neîntrerupt, inclusiv sâmbăta, duminica și în zilele nelucrătoare. De exemplu, în cazul în care o hotărâre a fost notificată sau comunicată într-o zi de vineri, termenul pentru introducerea unei căi de atac începe sâmbătă. În cazul în care ultima zi a termenului este o zi de sâmbătă, duminică, o zi de sărbătoare legală sau o altă zi nelucrătoare prevăzută ca atare în Legea privind sărbătorile legale și zilele nelucrătoare în Republica Slovenia, termenul expiră în prima zi lucrătoare următoare.

În momentul calculării termenelor, trebuie să se aplice, de asemenea, normele speciale prevăzute la articolul 83 din Legea privind organizarea instanțelor (Zakon o sodiščih), care reglementează vacanțele judecătorești. Între 15 iulie și 15 august, instanțele organizează audieri și pronunță hotărâri numai asupra chestiunilor urgente, care sunt definite ca atare prin lege (ordonanțe președințiale, custodia și îngrijirea copiilor, obligații de întreținere, etc.). Cu excepția chestiunilor urgente, termenele procedurale nu curg. În cazul în care notificarea sau comunicarea a fost efectuată în timpul vacanței judecătorești (de exemplu, la 20 iulie), termenul procedural începe să curgă în ziua următoare ultimei zile a vacanței judecătorești, și anume 16 august. De asemenea, termenele procedurale nu pot expira în timpul vacanței judecătorești. De exemplu, în cazul în care notificarea sau comunicarea a fost efectuată la 10 iulie, termenul de 15 zile expiră la 26 august. Curgerea termenelor este întreruptă de vacanța judecătorească.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Dreptul sloven nu prevede termene calculate în săptămâni. Termenele se calculează în zile, luni și ani. Zilele de sâmbătă, duminică și alte zile nelucrătoare nu au un efect asupra unui termen iar un termen nu poate expira într-o astfel de zi. În cazul în care ultima zi a unui termen este o zi de sâmbătă, duminică, o zi de sărbătoare legală sau o altă zi nelucrătoare definită ca atare de Legea privind sărbătorile legale și zilele nelucrătoare în Republica Slovenia, termenul expiră în prima zi lucrătoare următoare.

Dispozițiile din Legea privind organizarea instanțelor referitoare la termenele în timpul vacanței judecătorești sunt deficitare în ceea ce privește termenele exprimate în luni sau ani și cu privire la care articolul 111 alineatul (3) din ZPP prevede că acestea expiră în ziua care corespunde zilei în care a început termenul. Vacanța judecătorească nu afectează curgerea termenelor exprimate în ani. În conformitate cu jurisprudența, termenele exprimate în luni nu curg pe durata vacanței judecătorești și, prin urmare, sunt prelungite cu o lună (de exemplu, un termen procedural de trei luni care începe la 20 iunie expiră la 20 septembrie, un termen de trei luni care ar fi expirat în timpul vacanței judecătorești, de exemplu, la 5 august, se prelungește cu o lună și expiră la 5 septembrie).

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Termenele care sunt exprimate în luni sau ani expiră la sfârșitul zilei din ultima lună sau ultimul an corespunzătoare datei la care a început termenul. În cazul în care nu există o astfel de zi în ultima lună, termenul expiră în ultima zi a lunii (de exemplu, în cazul în care un anumit act de procedură trebuie să fie efectuat în termen de un an de la notificarea sau comunicarea actelor iar actele au fost notificate sau comunicate la 25 aprilie 2005, termenul expiră la 25 aprilie 2006; în cazul în care un anumit act de procedură trebuie să fie efectuat în termen de o lună de la notificarea sau comunicarea actelor care a avut loc la 31 mai 2005, ultima zi a termenului este 30 iunie 2005).

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

Termenele nu expiră într-o zi de sâmbătă, duminică sau într-o altă zi nelucrătoare. În cazul în care ultima zi a unui termen este o zi de sâmbătă, duminică, o zi de sărbătoare legală sau o altă zi nelucrătoare definită ca atare de Legea privind sărbătorile legale și zilele nelucrătoare în Republica Slovenia, termenul expiră în prima zi lucrătoare următoare.

11 Există condiții în care termenele sunt prelungite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

Numai termenele care sunt stabilite de o instanță - așa-numitele termene judiciare (articolul 110 din ZPP) - pot fi prelungite. Un termen judiciar poate fi prelungit de către o instanță judecătorească la cererea unei părți, atunci când există motive justificate pentru prelungirea acestuia. Prelungirea unui termen trebuie solicitată înainte de expirarea acestuia. Termenele prevăzute de lege nu pot fi prelungite. Dispoziția referitoare la faptul că termenele legale nu pot fi prelungite este obligatorie.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

Părțile pot introduce o cale de atac împotriva unei hotărâri sau decizii emise în primă instanță în termenul general de introducere a unei căi de atac, care este de 30 de zile de la notificarea sau comunicarea unei copii a hotărârii și de 15 zile de la notificarea sau comunicarea unei copii a hotărârii sau deciziei emise în primă instanță, cu excepția cazului în care ZPP [articolul 333 sau articolul 363 alineatul (2) din ZPP] prevede altfel.

Un termen de introducere a unei căi de atac mai scurt, de 15 zile, este prevăzut în cazul litigiilor privind cambii sau cecuri (articolul 333 din ZPP), acest termen fiind de 8 zile în cazul litigiilor privind încălcarea proprietății (articolul 428 din ZPP), cererile cu valoare redusă (articolul 458 din ZPP), pentru notificarea introducerii unei căi de atac în litigii comerciale privind cereri cu valoare redusă și pentru emiterea unui ordin de plată. Termenul mai scurt, de 8 zile, se aplică, de asemenea, în cazul introducerii unor căi de atac (apeluri și obiecții) în procedurile de executare și garantare a creanțelor (articolul 9 din Legea privind executarea și garantarea creanțelor civile (Zakon o izvršbi in zavarovanju)).

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

Instanțele organizează audieri atunci când acestea sunt prevăzute prin lege sau sunt necesare pe durata procedurilor (articolul 113 din ZPP). O audiere este o întâlnire organizată într-un anumit loc și moment pentru efectuarea unui act de procedură. O instanță poate amâna o audiere până la o dată ulterioară atunci când există motive justificate în acest sens (articolul 115 din ZPP).

O instanță poate, de asemenea, să prelungească termenul stabilit pentru ca o parte să efectueze un act de procedură (termen judiciar) în cazul în care există motive întemeiate pentru prelungirea acestuia, iar partea a solicitat prelungirea termenului înainte de expirarea acestuia.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

În conformitate cu dreptul sloven, nu este posibilă prelungirea unui termen pe motiv că o parte locuiește într-un loc sau o regiune anume.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Depășirea unui termen presupune, în general, pierderea unui drept. O parte își pierde dreptul de a introduce o cale de atac (prescripție negativă), iar o cale de atac legală introdusă prea târziu va fi respinsă. O instanță va respinge cererea pe care o parte nu o modifică sau nu o completează într-un termen stabilit.

În cazul în care un termen este depășit, se poate considera că partea și-a retras cererea (de exemplu, într-o cauză în care o parte nu plătește o taxă judiciară în termenul legal, se consideră că aceasta și-a retras cererea, iar procedura este suspendată; același lucru este valabil atunci când niciuna dintre părți nu solicită continuarea procedurii în termen de patru luni de la data suspendării).

Dacă o parte nu se prezintă la audiere, în unele cazuri se consideră că aceasta a retras acțiunea (de exemplu, în cazul în care niciuna dintre părți nu se înfățișează la prima audiere, se consideră că reclamantul și-a retras acțiunea).

Depășirea unui termen poate avea, de asemenea, consecințe pentru o parte în cadrul procedurii probatorii. Depășirea unui termen pentru plata unui avans în vederea obținerii probelor propuse înseamnă că respectivele probe nu vor fi obținute.

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

În cazul în care o parte depășește termenul pentru un anumit act de procedură, fapt care conduce la o prescripție negativă (ceea ce înseamnă că partea pierde dreptul de a efectua respectivul act de procedură), o instanță poate admite cererea părții de a efectua actul în cauză ulterior (și anume, de a reveni la starea anterioară; articolele 116-121 din ZPP).

Condițiile pentru revenirea la starea anterioară sunt următoarele:

- o parte a depășit un termen dintr-un motiv justificat, astfel cum este stabilit de către o instanță având în vedere toate circumstanțele cauzei;
- a intervenit prescripția negativă ca urmare a faptului că termenul nu a fost respectat;
- o parte depune o cerere de revenire la starea anterioară la instanța unde ar fi trebuit să fie efectuat actul de procedură, în termen de 15 zile de la încetarea motivului care a cauzat depășirea termenului de către partea în cauză; în cazul în care partea abia a aflat de termenul depășit ulterior, în termen de 15 zile de la momentul în care a luat cunoștință de acesta; în toate cazurile, în termen de trei luni, sau de 30 de zile în cazul litigiilor comerciale, din ziua în care termenul a fost depășit;
- un act de procedură care nu a fost efectuat este efectuat în același timp cu depunerea cererii de revenire la starea anterioară.

Depunerea unei cereri de revenire la starea anterioară nu afectează, în general, cursul procedurii, însă o instanță poate decide ca procedura să fie suspendată până la adoptarea unei decizii definitive cu privire la respectiva cerere. În general, după primirea la timp a unei cereri de revenire la starea anterioară, o instanță judecătorească organizează o audiere în cadrul căreia se pronunță cu privire la cererea în cauză. În cazul în care se admite revenirea la starea anterioară, procedura revine la stadiul de dinaintea întârzierii, iar deciziile pronunțate de instanță ca urmare a întârzierii înregistrate sunt anulate.

Legături conexe

<http://www.dz-rs.si/wps/portal/Home/deloDZ/zakonodaja/preciscenaBesedilaZakonov>

<http://www.sodisce.si/>

<https://www.uradni-list.si/glasilo-uradni-list-rs>

<http://www.pisrs.si/Pis.web/>

■ Ultima actualizare: 24/02/2021

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.